

underer mig ikke, thi han er en Industriens Mand, og han er, efter hvad jeg skønner, en meget dygtig Mand, der igennem sin Virksomhed har forstaaet at udnytte den nuværende Toldbeskyttelse. At han derigennem har faaet den Opfattelse, som han her har gjort sig til en varm Talsmand for, kan jeg godt forstaa, jeg skal dog tilføje, at et saa stærkt Vidnesbyrd for Toldbeskyttelsen, som det ærede Medlem nys gav os her i Salen, har jeg aldrig tidligere hørt; jeg har aldrig tidligere hørt saa stærke Udtalelser for Opretholdelsen af den nuværende Toldbeskyttelse i sin Helhed som dem, vi nys hørte fra det ærede Medlem. Da vi for 27 Aar siden begyndte at forhandle om Toldloven, var man dog fra alle Sider — ikke blot fra Venstre, men ogsaa fra Højre — enig om, at Toldbeskyttelse i al Almindelighed var noget uheldigt, og jeg ved ikke rettere, end at man ogsaa i alle følgende Forhandlinger mere eller mindre har været enig om, at en Toldreform, som ikke indeholdt Nedgang i Beskyttelsessatserne, var umulig, man maatte absolut nedad med Hensyn til Beskyttelsen, naar der overhovedet skulde tænkes paa en Gennemførelse af en Toldreform. Jeg ved heller ikke rettere, end at det ogsaa har gjort sig gældende i den allersidste Tid. Selv Landstingets Flertal er dog, trods sine meget protektionistiske Udtalelser i Betænkningen, gaaet med til en Afrunding nedad paa mange forskellige Satser. Det ærede Medlem derimod sagde for nylig: Der er ikke fjerneste Grund til at nedsætte Beskyttelsen, det vilde være Selvmord, om vi indlode os derpaa, og han vilde derfor af al sin Kraft modsætte sig en Toldlov, som indeholdt Nedgang i Beskyttelsen. Det er, som sagt, den stærkeste Udtalelse, jeg nogen Sinde har hørt i saa Henseende. Han nævnte i samme Forbindelse et Bomuldsspinderi, som blev oprettet for nogle Aar siden, og som vi nok kende — det er Bomuldsspinderiet i Vejle — som Eksempel paa, hvorledes den industrielle Udvikling meget stærkt gik fremad. For 6 Aar siden havde vi kun denne ene Fabrik, nu havde vi flere, og denne Industri svang sig meget stærkt op. Han nævnte det som et Eksempel paa Toldbeskyttelsens Velsignelse.

Jeg vil sige, at det Eksempel, han her nævnte, som jo kunde udvides med mangfoldige andre endnu langt mere talende Eksempler, er netop Pointen i mit Syn paa Toldbeskyttelsen, ikke med Hensyn til dens Velsignelse, men med Hensyn til, jeg havde nær sagt, den Ulykke for vort Land, som Toldbeskyttelsen er, idet den urimelig høje Beskyttelse fremkalder den ene usunde Fabrikvirksomhed efter den anden og fremkalder en industriel Udvikling, som ingenlunde er til Lykke for vort Land. Ja, jeg er tilbøjelig til at sige, ikke i nogen Retning. Jeg skønner vel, at den kan være til Lykke for enkelte Fabrikanter, men — jeg tror, at jeg tør henvise til mine Udtalelser fra i Fjor, og at jeg ikke behøver at gentage dem her — jeg anser den ikke for lykkelig, hverken for Statskassen eller for Arbejderne eller for Industrien i det hele taget som saadan, om ogsaa adskillige Fabrikanter kunne have deres Fordel deraf. Men netop fordi vi staa med en Toldbeskyttelse, der i Forhold til Varepriserne er mangedoblet paa flere Omraader — ved Toldloven af 1863 var det jo, som jeg berørte i Gaar, Forudsætningen, at der skulde gives en Beskyttelse paa gennemsnitlig omtrent 10 pCt. af Varens Værdi, men denne Beskyttelse er nu saa mange Gange fordoblet, at den paa adskillige Poster gaar op til 100 pCt. og paa en Mangfoldighed af Poster til en 50—60 pCt., idet Varens Pris som Regel er dalet til det halve af, hvad den var i 1863, og i mange Tilfælde langt under — netop fordi denne Beskyttelse i Forhold til Varens Pris er saa urimelig høj her i Landet og paa mange Punkter saa fuldstændig meningsløs — det er ingen Overdrivelse, men i fuldstændig Overensstemmelse med Virkeligheden — netop derfor er det saa naturligt, at den ene Fabrik anlægges efter den anden og florerer. Men det er ikke nogen naturlig Udvikling for vort Land, for vore Erhverv eller for det, som vi skulle sætte vore Kræfter ind paa. Det ærede Medlem begyndte med at henvise til Udlandet, idet han sagde, at vi skulle tage Lære af Udlandets Eksempel, og han henviste til Norge, til Tyskland og til Ungarn. Men med Hensyn dertil vil jeg sige to Ting, for det første dette, at fordi Udlandet gør noget, der